

A Győri Ítéltábla a dr. Németh Soma ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Berger Adrián ügyvéd által képviselt **alperes** ellen hitelezői követelés kielégítése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2012. október 3. napján kelt 11.G.20.418/2012/6. számú ítéletével szemben az alperes részéről 7. és 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 25.400.- (Huszonötezer-négyszáz) Ft másodfokú perköltséget, továbbá - az államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 58.000.- (Ötvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az eljárás alapjául szolgáló releváns tényállás szerint a Győri Törvényszék 2008. október 17-én benyújtott hitelezői kérelem alapján 2009. október 20. napján jogerőre emelkedett 4.Fpk.08-08-000633/4. számú végzésével rendelte el az "A" Kft. (továbbiakban: adós) felszámolását, felszámolóként a "B" Zrt-t jelölte ki. E végzés közzétételére 2009. november 11. napján került sor. A gazdálkodó szervezet ügyvezetője az alapításától kezdve a felszámolásának elrendeléséig az alperes volt.

A Győri Városi Bíróság a 2009. május 12. napján jogerőre emelkedett Pk.52.219/2009/3. számú fizetési meghagyásával kötelezte az adóst, hogy fizessen meg a felperesnek kölcsöntartozás jogcímén 500.000.- forintot, valamint ezen összeg után 2008. május 30-tól járó késedelmi kamatait és 15.000,- Ft költséget. A felperes e jogerős fizetési meghagyáson alapuló követelését az adós felszámolása során határidőben bejelentette, amit a felszámoló 2010. május 12. napján összesen 724.675,- Ft összegben nyilvántartásba vett, 656.500.- forintot d.) kategóriában, 68.175.- Ft kamatot pedig g.) kategóriában.

A felszámoló 2011. július 8-án előterjesztett kérelmére a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a 2011. december 9. napján kelt - 2012. február 16-án jogerőre emelkedett - 4.Fpk.08-08-000633/20. számú végzésében elrendelte az adós egyszerűsített felszámolási

eljárását, és egyúttal azt befejezetté nyilvánította. A végzés szerint a felperes nyilvántartásba vett hitelezői igénye kielégítetlen maradt.

A Győri Törvényszék a felperes Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésére alapított keresetével indult perben a 2012. január 23-án 11.G.20.866/2011/3. sorszám alatt kibocsátott, és 2012. április 13. napján jogerőre emelkedett bírósági meghagyásában megállapította, hogy az alperes mint az "A" Kft. „fa.” ügyvezetője a kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, így az adós társaság vagyona 1.000.000.- forinttal csökkent.

A felperes 2012. június 7-én előterjesztett, majd módosított keresetében 724.675.-Ft, valamint ezen összeg után 2010. május 12. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatok megfizetésére kérte kötelezni az alperest, a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdése szerinti perben jogerősen megállapított felelőssége alapján, mint az adós volt vezetőjét. Előadta és igazolta, hogy az adóssal szemben folyamatban volt felszámolási eljárásban 724.675.-Ft összegben hitelezői igényt jelentett be, amit a felszámoló nyilvántartásba vett. A felszámolási eljárásban azonban annak - az adós vagyonihiánya miatti - egyszerűsített módon történt befejezésére tekintettel, követelése kielégítést nem nyert. A Győri Törvényszék ugyanakkor a Cstv. 33/A. § alapján az alperes mint ügyvezető felelősségét jogerősen megállapította, és erre figyelemmel kérte az alperes kötelezését követelésének kielégítésére.

Az alperes - az elsőfokú bíróság felhívása és figyelmeztetése ellenére - jogi képviselőt az elsőfokú eljárás során nem hatalmazott meg - ezért hatályos nyilatkozatot nem tett. Személyes meghallgatása során azt elismerte, hogy az "A" Kft. ügyvezetője volt. Előadta, hogy a felperes követeléséről nem tudott, csupán a bírósági iratokból szerzett arról tudomást, hogy a felszámoló a felperes igényét nyilvántartásba vette. Állította, hogy a társasági vagyont nem csökkentette, és az adós a felperesnek nem tartozott.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a Cstv. jelen eljárásban alkalmazandó 33/A. § (1) bekezdése, valamint a 63. § (3-4) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 724.675.- forintot, továbbá 656.500.-Ft után 2010. május 12. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 44.450.-Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 43.500.-Ft kereseti illetéket. Rámutatott, hogy a felperes okirati bizonyítékkal igazolta, hogy az adóssal szemben követelése állt fenn, ezt a felszámoló nyilvántartásba vette, mely vagyonihiányában kielégítetlen maradt. Ugyanakkor a Győri Törvényszék jogerős bírósági meghagyásában az ügyvezető alperes felelősségét a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján megállapította. Mindezekre tekintettel marasztalta az alperest a Cstv. 63.§ (3) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint, és a keresetet kizárólag a 68.175.-Ft összeg után igényelt késedelmi kamat tekintetében utasította el.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül

helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy „az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt körülményt, hogy a felperesnek az "A" Kft. „fa.” nem tartozott.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek az "A" Kft. „fa.”-val szembeni követelése jogerős fizetési meghagyáson alapul, amihez anyagi jogerő fűződik, szintén jogerős végzés tartalmazza a felperes nyilvántartásba vett hitelezői igényét is. Jogerős bírósági meghagyás állapítja meg továbbá az alperes ügyvezetői felelősségét.

Előrebocsátja az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek alapján - fellebbezés hiányában - a felülbírálat nem érintette az elsőfokú ítéletnek a felperes keresetét a marasztalási összeget meghaladó részében elutasító rendelkezését.

A Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja és a (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül elbírált fellebbezése alaptalan.

A fellebbezés kapcsán az ítélet tábla mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének törvényes indoka nem volt, az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése nélkül hozta meg a határozatát, nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az eljárás megismétlését indokolta volna.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§-a szerint helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló, amellyel az ítélet tábla egyetértett. Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai alapján hagyta helyben, azokat részletesen megismételni nem kívánja, azokra csak utal. (Pp.254.§ (3) bekezdés)

A fellebbezés kapcsán az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek.

A Pp. 193. § értelmében olyan tényállásra vonatkozóan, amely okirattal bizonyítható, a bíróság az egyéb bizonyítást mellőzheti.

A Győri Törvényszék a felperes Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésére alapított keresetével indult perben a 11.G.20.866/2011/3. számú, 2012. április 13. napján jogerőre emelkedett bírósági meghagyásában megállapította, hogy az alperes mint az "A" Kft. „fa.” ügyvezetője a kft. fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, így az "A" Kft. „fa.” társaság vagyona 1.000.000.- forinttal csökkent.

Az ítélethez - és a fenti bírósági meghagyáshoz is - a Pp. 229.§ (1) bekezdése szerinti anyagi jogerő-hatás fűződik, ami azt jelenti, hogy a jogerős bírósági meghagyáshoz, mind a bíróság, mind a felek kötve vannak. (res iudicata) Ezért az alperes a jelen perben már nem tehetett vitássá, sem azt, hogy az adós ügyvezetőjeként, a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége

alapján látta el, sem azt, hogy ezáltal az adós társaság vagyona 1.000.000.- forinttal csökkent.

Az alperes a fellebbezési hivatkozásával ellentétben pedig az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta azt, hogy az "A" Kft. „fa.”-nak áll-e fenn tartozása a felperessel szemben.

Ennek során pedig a felperes által az iratokhoz csatolt Pk.52.219/2009/3. számú jogerős fizetési meghagyásból kétséget kizáróan megállapítható volt a felperes fennálló követelésének ténye, és annak mértéke. Az elsőfokú eljárás részévé tett, az "A" Kft. „fa.” ellen folyamatban volt felszámolási eljárás irataiból pedig az volt megállapítható, hogy a felperes ezt a jogerős fizetési meghagyáson alapuló követelését az "A" Kft. felszámolása során határidőben bejelentette, amit a felszámoló összesen 724.675,- Ft összegben nyilvántartásba vett, de ennek kielégítésére a felszámolási eljárásban nem került sor.

Mindebből következően megállapítható, hogy az alperes mint volt vezető tisztségviselő marasztalását lehetővé tevő - a Cstv. 63.§ (2) bekezdésében foglalt - valamennyi törvényi feltétel (a felperes követelésének ténye, mértéke, kielégítetlen volta, az alperesnek a Cstv. 33/A.§ szerinti perben jogerősen megállapított felelőssége) bírósági eljárásokban keletkezett jogerős határozatokról kiállított közokirat formájában került igazolásra.

Mindebből következően pedig a jelen perben alkalmazandó Cstv. 63.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest - a Cstv. 33/A.§ szerinti perben jogerősen megállapított felelőssége alapján - mint az adós volt ügyvezetőjét a felperesnek az adós felszámolási eljárásában ki nem elégített követelésének a megfizetésére.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is pervesztes alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a felperes perköltségét. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélet tábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a pertárgyérték alapulvételével bruttó 25.400.- forintban állapította meg.

Köteles továbbá az alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, az Itv. 59.§ (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az államnak felhívásra megfizetni az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Győr, 2013. október 16. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó:

